

Σχέδιο για την προετοιμασία εκπόνησης Δημιουργικής Εργασίας

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ/ΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: ΚΑΤΣΙΜΠΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ **ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ:** ΠΕ 01(ΘΕΟΛΟΓΟΙ) **ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΠΥΛΩΝΑΣ I**
ΜΑΘΗΜΑ: Θρησκευτικά, Α' Λυκείου

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ/-ΟΥΣΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ/-ΤΡΙΩΝ

Α/Α ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΤΑΞΗ/ΤΜΗΜΑ
1.Τσόλκα Ζαχαρένια	A3
2.Πουρνάρας Κωνσταντίνος	A3
3.Πέπα Ανίτα	A3
4.Χότζα Τζεμίλε	A3

1. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1.1 ΤΙΤΛΟΣ

«Οι σπουδαιότερες γιορτές του Ιουδαϊσμού»

1.2 ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

Πάσχα,Γιαχβέ,Νηστεία,Έξοδος

1.3 ΣΚΟΠΟΣ

- Να γνωρίσουν οι μαθητές/μαθήτριες το περιεχόμενο και το νόημα των εορτών του Ιουδαϊσμού
- Να εντοπίσουν κοινά σημεία στους τρόπους εορτασμού Χριστιανών και Ιουδαίων
- Να αντιληφτούν την σημασία της γιορτής στην καθημερινή ζωή του πιστού
- Να κατανοήσουν την αιτιώδη σχέση πίστης και γιορτής

1.4 ΜΑΘΗΜΑ/ ΚΕΦΑΛΑΙΟ/ΕΝΟΤΗΤΑ

Μάθημα: Θρησκευτικά Α' Λυκείου /ΘΕ : Θρησκευτικότητα /Έννοια: Γιορτή

1.5 ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Οι μαθητές /τριες θα έχουν την ικανότητα να:

- γνωρίσουν το περιεχόμενο εορταστικών εκδηλώσεων διαφορετικών θρησκειών
- κατανοήσουν το περιεχόμενο γιορτών διαφορετικών θρησκευτικών παραδόσεων
- εντόπισουν την επίδραση των γιορτών στην προσωπική τους καθημερινότητα αλλά και στην καθημερινότητα ανθρώπων διαφορετικής πολιτισμικής,θρησκευτικής προέλευσης

1.6 ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ/ΠΗΓΕΣ ΠΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

- https://el.wikipedia.org/wiki/Πάσχα-Ιουδαϊκές_γιορτές

1.7 Βιβλιογραφία

- ▲ Φάκελος μαθήματος θρησκευτικών “Η θρησκεία στη ζωή,στην ιστορία και στον πολιτισμό- Πορεία και ανάπτυξη” Α Γυμνασίου,ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ,σελ..110-114
- ▲ Φάκελος μαθήματος θρησκευτικών “Θρησκεία και σύγχρονος άνθρωπος” Α' Λυκείου, ΓΙΟΡΤΗ(Το Ιουδαϊκό έτος)σελ.89

ΕΒΡΑΪΚΟ ΠΑΣΧΑ

Πάσχα ονομάζεται η μεγάλη γιορτή του Ιουδαϊσμού και του Χριστιανισμού. Στον Ιουδαϊσμό καθιερώθηκε ως ανάμνηση της Εξόδου, που ελευθέρωσε τους Εβραίους από την αιγυπτιακή δουλεία. Μεταγενέστερα υιοθετήθηκε ως εορτασμός από τους Χριστιανούς αναφορικά με το θυσιαστικό θάνατο και την ανάσταση του Ιησού Χριστού. Το γεγονός της απελευθέρωσης αυτής συνέβη με μια σειρά θεϊκών παρεμβάσεων.

Προέλευση

Ο όρος Πάσχα προέρχεται από το αραμαϊκό πασ'ά και το εβραϊκό πέσαχ. Ορισμένοι ερευνητές ανιχνεύουν τις αρχές των εορταστικών εκδηλώσεων του Πάσχα σε χαναναϊκές γιορτές που σχετίζονται με την συγκομιδή κριθαριού την άνοιξη. Άλλοι μελετητές θεωρούν ότι η ρίζα του Πάσχα βρίσκεται σε γιορτές και ιεροτελεστίες της άνοιξης της προ-ισραηλιτικής εποχής με την έννοια των ποιμένων που υποβάλλουν αίτημα στο θεό για την προστασία του κοπαδιού τους. Εντούτοις, αυτές οι υποθέσεις δεν θεωρούνται επαρκώς τεκμηριωμένες.

Πάντως, η Βίβλος συσχετίζει το πέσαχ με το ρήμα πασάχ που σημαίνει είτε χωλαίνω, είτε εκτελώ τελετουργικό χορό γύρω από τη θυσία, είτε, μεταφορικά, "ξεφεύγω", "προσπερνά", "απαλλάσσω". Το Πάσχα, είναι η προσπέραση του αγγέλου του Θεού πάνω από τα σπίτια των Ισραηλιτών, ενώ έπληττε με θάνατο τα πρωτότοκα αγόρια των σπιτιών των Αιγυπτίων.[

Σύμφωνα με τις Εβραϊκές Γραφές, το Πάσχα αποτελούσε ανάμνηση της εξόδου από την δουλεία της Αιγύπτου υπό την ηγεσία του Μωυσή μέσω θεϊκής παρέμβασης. Το Πάσχα αποτελούσε οικογενειακή εορτή. Εορταζόταν νύχτα, στην πανσέληνο της εαρινής ισημερίας, την 14η του μήνα Αβίβ (που ονομάστηκε Νισάν μετά την Βαβυλωνιακή εξορία) με προσφορά στο νεαρού ζώου, χρονιάρικου, για να ευλογηθεί από το Θεό όλο το κοπάδι. Το σφάγιο ήταν αρνί ή κατσίκι, αρσενικό και αρτιμελές, δεν έπρεπε να σπάσει κανένα κόκαλο του, ενώ το αίμα του ως ένδειξη προστασίας, το έβαζαν στην είσοδο κάθε σπιτιού. Οι μετέχοντες στο δείπνο ήταν ντυμένοι, έτοιμοι για ταξίδι.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Η γιορτή αυτή αντιστοιχεί στην μεγάλη γιορτή των Ιουδαίων, η οποία στις Εβραϊκές Γραφές αποκαλείται Γιορτή του Θερισμού ή Γιορτή των Εβδομάδων. Η τήρησή της λάβαινε χώρα μετά την 16 του μηνός Νισάν του Ιουδαϊκού ημερολογίου, ημέρα κατά την οποία η κεφαλή κάθε οικογένειας πρόσφερε στον Θεό ένα δεμάτι κριθάρι, που υποδήλωνε την επιθυμία για ειρηνική

συνύπαρξη μαζί του. Η τέλεση της γιορτής αυτής γίνεται σε ανάμνηση της προσφοράς του Νόμου από τιν Θεό στο όρος Σινά.

Εβραϊκή εορτή Πουρίμ

Η 13η μέρα του μήνα Αντάρ που είναι παραμονή της γιορτής του Πουρίμ, είναι ημέρα νηστείας, σε ανάμνηση των σκληρών μαχών που έλαβαν χώρα μεταξύ των Εβραίων της Περσίας και των στρατευμάτων του Αμμάν. Είναι μέρα αγωνίας, άγχους και έντασης, η μέρα που οι Εβραίοι της Περσίας έδιναν τη μάχη τους για την ίδια τους τη ζωή. Φέτος, η νηστεία ξεκινάει το χάραμα της Τετάρτης 28/02/18 και τελειώνει το βράδυ της ίδιας μέρας, οπότε με τη δύση του ήλιου η ένταση υποχωρεί δίνοντας τη θέση της στην ανακούφιση, την χαρά και τη διασκέδαση της παραμονής της γιορτής του Πουρίμ.

Για να τονιστεί ο εορτασμός του Πουρίμ, ορίστηκαν τέσσερις ειδικές Εντολές (Μιτσβότ) που σκοπό έχουν να μας φέρουν πιά κοντά τον έναν στον άλλο, να δυναμώσουν τους κοινωνικούς δεσμούς μεταξύ των Ιουδαίων και να εκφράσουν την ανάγκη προσφοράς αγάπης, ζεστασιάς κι ευτυχίας προς τους φτωχούς και ανήμπορους συνανθρώπους .

ΧΑΝΟΥΚΑ

Η Χάνουκα είναι μια Εβραϊκή γιορτή τιμά την αναστύλωση του Ιερού Ναού (του Δεύτερου Ναού) στην Ιερουσαλήμ την εποχή της Εξέγερσης των Μακκαβαίων κατά των Σελευκιδών. Η Χάνουκα γιορτάζεται για οκτώ νύχτες και μέρες, αρχής γενομένης από την 25η ημέρα του μήνα Kislev, σύμφωνα με το εβραϊκό ημερολόγιο, η οποία μπορεί να αντιστοιχεί σε οποιαδήποτε στιγμή από τα τέλη Νοεμβρίου έως τα τέλη Δεκεμβρίου στο Γρηγοριανό ημερολόγιο. Είναι επίσης γνωστή ως η Γιορτή των Φώτων και η Εορτή της Αφοσίωσης.

Ο εορτασμός πραγματοποιείται με το προσάναμμα των κεριών ενός συγκεκριμένου κηροπήγιου, της με εννέα διακλαδώσεις μενορά, ένα επιπλέον φως κάθε νύχτα της εορτής, φτάνοντας σε οκτώ την τελευταία νύχτα. Η τυπική μενορά αποτελείται από οκτώ κλάδους με ένα επιπλέον οπτικά διακριτό κλάδο. Το επιπλέον φως, με το οποίο ανάβουν όλα τα άλλα, ονομάζεται σαμάς (εβραϊκά «συνοδός») και του δίνεται μια ξεχωριστή θέση, συνήθως πάνω ή κάτω από τα υπόλοιπα. Άλλες εορταστικές εκδηλώσεις της Χάνουκα περιλαμβάνουν παιχνίδια σβούρας και βρώση τηγανιτών τροφών, όπως λουκουμάδες και τηγανιτές πατάτες. Από τη δεκαετία του 1970, το παγκόσμιο Χαμπάντ Χασιδικό κίνημα έχει ξεκινήσει δημόσια ανάματα μενορά σε ανοικτούς δημόσιους χώρους σε πολλές χώρες.

ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΑ

Σκηνοπηγία ή γιορτή της Συγκομιδής ή γιορτή των Σκηνών ονομάζεται η τελευταία από τις τρεις μεγάλες γιορτές των Ιουδαίων μετά το Πάσχα και την Πεντηκοστή διάρκειας επτά ημερών που τελείται σε ανάμνηση της καθοδήγησης του Ισραήλ από τον Θεό στη έρημο μετά την έξοδο από την Αίγυπτο και την διαμονή τους σε σκηνές. Κατά την διάρκεια της στήνονταν σκηνές από κλαδιά στα δωμάτια των σπιτιών, στους δρόμους, στους κήπους και στις πλατείες και μέσα εκεί εμεναν μέχρι το τέλος της γιορτής. Έτσι οι Εβραίοι μιμούμενοι την διαβίωση του λαού τους μετά την έξοδο από την Αίγυπτο, απέδιδαν ευχαριστίες στον Θεό για τις τότε θαυματουργικές εκδηλώσεις του.